

El Santa Mònica presenta l'exposició col·lectiva “La possibilitat de no haver sigut. Set interferències decolonials”

- L'exposició és el resultat d'un exercici de curadoria compartida proposat des del Santa Mònica a set col·lectius locals –Difraccions, Flux, Grup d'Estudi, Jiser i Sabers migrants, Koniclab, Mixtur i Sàlmon– per repensar la història i imaginar altres decursos si Europa no hagués existit.
- La mostra inclou més d'una trentena de propostes d'artistes internacionals i locals com Anna López Luna, Camila Opazo Sepúlveda, Daniel de la Barra, Fares Yessad, Gemma Ragués, Guerthy Gutiérrez, Gunda Gottschalk, Hamja Ahsan, Óscar Escudero i la Belenish Moreno-Gil, Reiko Yamada, Teo Vazquez, TRES (ilana boltvinik + rodrigo viñas) + Medialabmx /Leonardo Aranda Brito, entre d'altres.
- “La possibilitat de no haver sigut” proposa també un programa públic d'activitats, itineraris i contraitineraris, relats i contrarelats.
- La inauguració serà volgutament el 12 d'octubre i es podrà visitar al Santa Mònica fins al 31 de gener de 2024.

El Santa Mònica inaugura demà dijous 12 d'octubre a les 19h **La possibilitat de no haver sigut. Set interferències decolonials**, una exposició curada col·lectivament per set col·lectius locals: **Difraccions, Flux, Grup d'Estudi, Jiser i Sabers migrants, Koniclab, Mixtur i Sàlmon**.

La mostra parteix de la pregunta “què passaria si Europa mai hagués existit?” per aprofundir i situar les qüestions plantejades per la filòsofa descolonial Yuderlys Espinosa-Miñoso i l'artista visual Katia Sepúlveda a *Anti-Futurisme Cimarrón*, exposició que s'inaugura simultàniament al claustre del Santa Mònica i a La Virreina Centre de la Imatge.

Aquesta pregunta nuclear sobre la possibilitat que Europa –com a idea civilitzadora que s'ha configurat històricament en base al projecte colonial– mai no hagués existit es converteix, entre les parets d'una institució europea, en la possibilitat de posar en dubte la pròpia existència o essència. Conscient d'aquesta problemàtica, i amb la complicitat de les curaderes d'*Anti-Futurisme Cimarrón*, **el Santa Mònica va llançar aquesta mateixa pregunta a set col·lectius locals per aprofundir en la paradoxa que planteja la pregunta inicial situada en un context europeu.**

Al llarg de mesos de converses en un exercici de curadoria compartida, els set col·lectius han proposat **més de trenta de peces i accions** que s'exposen ara a la primera i segona planta del Santa Mònica i que **s'acompanyen amb itineraris i contraitineraris, relats i contrarelats** que pretenen mostrar l'estat no resolt, permanentment obert, en què es troba la problemàtica que recorre tota l'exposició.

Artistes:

Alejandra Rocabado Koya, Anna López Luna, AzkonaTolosa i Rammsy, Boris Mercado, Camila Opazo Sepúlveda, Daniel de la Barra, Danilo Adriano Marinho, Eugenio Tisselli, Fares Yessad, Gemma Ragués, Gonzalo Marcuzzi Iglesias, Guerthy Gutiérrez, Gunda Gottschalk, Hamja Ahsan, Houari Bouchenak, Ida Barbat, Maria Eugenia Piola Simioli, Saber Lech-hab el Ghoury i Araceli Muñoz Garcia, Marina Barsy Janer x Isil Sol Vil, Mounir Gouri, Nora Daoud i Soukaina Sentissi, Óscar Escudero i la Belenish Moreno-Gil, Reiko Yamada, Rosó Cusó, Séverine Sajous,

Teo Vázquez, Toni Serra *) Abu Ali i TRES (ilana boltvinik + rodrigo viñas) + Medialabmx (Leonardo Aranda Brito).

Col·lectiu curatorial format per:

Difraccions (Lluïsa Espigolé i Miquel Vich), Flux (Lis Costa i Josep M. Jordana), Grup d'estudi (Max Azemar, Martí de la Malla, Berta Esteve, Ada Fontecilla, Carla Lupa, Antonio Ortega i Eloi R. Romeu), Jiser i Sabers migrants (Xavier de Luca i Paula Durán), Koniclab / ECOSS (Rosa Sánchez i Alain Baumann), Mixtur (Oliver Rappoport Bianchi i Oriol Saladrigues Brunet) i Sàlmon (Néstor García, Andrea Rodrigo, Noe Laviana i Raquel Tomàs).

Procés	curatorial	acompanyat	per:
Enric Puig Punyet			

El Santa Mònica, un centre de creació col·lectiva

Amb *La possibilitat de no haver sigut*, el Santa Mònica segueix explorant formes experimentals de curadoria col·lectiva. En aquest cas, convidant col·lectius artístics locals a formar part d'un procés expositiu de creació col·lectiva i proposant la metodologia de treball del Santa Mònica que facilita que artistes, comissàries i col·laboradors es trobin i donin forma col·lectivament al projecte al voltant de les preguntes formulades inicialment.

Amb aquesta nova forma de fer, el Santa Mònica aposta per la creació col·lectiva, la desjerarquització institucional i abraça fórmules diverses de participació horitzontal. En total, més de quaranta artistes participen cada quatre mesos en un procés de construcció compartida, agrupats sota un tema. Al mateix temps, diversos gremis d'artistes residents, grups formats per convocatòria pública, experimenten amb les mateixes infraestructures institucionals des de les seves pràctiques artístiques com a part addicional de la programació amb la voluntat que el Santa Mònica esdevingui un espai en constant construcció de nous significats compartits i obertura de nous interrogants.

Més informació:

<https://artssantamonica.gencat.cat/ca/detall/La-possibilitat-de-no-haver-sigut>
<https://artssantamonica.gencat.cat/ca/espai-premsa/>

Comunicació i premsa:

Clara Bofill: cbofillp@gencat.cat / (+34) 93 554 78 61 / 677 29 21 26